

Arvi Kaukolammi

Tunteen pisaroita

© 2021 Arvi Kaukolammi

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-804-946-3

Tunteen pisaroita

Arvi Kaukolammi

Ihminen, sinä pieni ihminen.
Katso kuinka kaunis on maa.
Ihminen, sinä pieni ihminen.
Katso kuinka kaunis on taivas.
Ihminen, sinä pieni ihminen.
Hoivaa hellästi aina lastasi.
Ethän koskaan toivoisi hänen sortuvan epätoivoon.
Toivot varmaankin hänen kulkunsa johtavan valoon.
Siksi autamme toinen toistamme,
että kestämmme taistelut nää.
Kun yhdessä kuljemme, toisiin luotamme,
silloin tuskat ja vaivat häviää.
Kun vielä muistamme, että kaikille on yhteinen
taivas ja maa,
silloin jaksamme läpi murheitten
ja hymyn se huulille saa.
Ihminen, sinä pieni ihminen.
Ethän halua kesken kulkusi katkeavan.
Ihminen, sinä pieni ihminen.
Ethän halua Auringon katoavan.
Ihminen, sinä pieni ihminen.
Ethän halua elämältä pakoon.
Se jatkua niin kauan saakoon,
kunnes Äiti Maa meidät hellästi helmaansa korjaa.
Silloin pieni ihminen kauneimman unen ja levon saa.
Siksi autamme toinen toistamme,
että kestämmme taistelut nää.
Kun yhdessä kuljemme, toisiin luotamme,
silloin tuskat ja vaivat häviää.
Kun vielä muistamme, että kaikille on yhteinen
taivas ja maa,
silloin jaksamme läpi murheitten
ja hymyn se huulille saa.

Löydänpö vielä hellyyttä?
Löydänpö vielä suurta rakkautta?
Onko jo kaikki ohi?
Tässäkö se oli?

Ei. Elämää meillä on vielä jäljellä.
Se on käytettävä hellyyteen, rakkauteen
ja kaikkeen siihen, mikä jäi aikanaan meiltä käyttämättä.
Turhaan hohumiseen, jolla luulimme rakentavamme uutta
ja ihanaa maailmaa.
Hamusimme itse kukin rahaa, maallista mammonaa.
Näyttääksemme kuinka ylväitä ja hyvinvoivia olemme.
Mitä meille jäi?
Tyhjä sielu.
Oksettava olo.
Surkea vanhuus.
Mutta vielä on aika palkita itsemme
Ystävyydellä, rakkaudella, ilolla
näyttää tuleville sukupolville, että
rakkaus pelastaa kaiken.

Katson ikkunasta.
Aurinko paistaa pilvettömältä taivaalta.
Minulla on ikävä, ikävöin ihmistä.
Ihmistä, jota rakastan. Rakastan häntä paljon.
Mutta en saa tuoda sitä julki.
Kuka hän on?
Hän rakastaa toista ihmistä, hyväksyn sen.
En minä voi rikkoa kenenkään ihanaa, hyvää suhdetta.
Katson sivusta ja ajattelen:
Ehkä voisin löytää vielä samanlaisen suhteen.
Elämä on etsimistä.

Käy yli siltojen.
Ui yli laineiden.
Nouse yli vuorien.
Katso, mitä jälkeesi jäi.
Olitko nähnyt rakkautta?
Olitko nähnyt surua?
Olitko nähnyt iloa, joka valloittaa maailmaa?
Olitko nähnyt tuskaa, jota kukaan ei ollut valmis
lohduttamaan?
Olitko nähnyt kuolemaa, jota kaikki kaihtoivat ja inhosivat?
Olitko nähnyt sen, jossa kaikki huusivat: Me voitimme?

Mitä pitää jättää, kun kutsu soi?
Onko jo kyynleet pyyhitty pois?
Vai muistatko vielä jäytäviä hetkiä, jotka kiusasivat häntä?

Arvi Kaukolammin runoja ja mietelmiä vuosien varrelta.
Kansikuva: Arvi Kaukolammi.

